

Європейський валютний союз означає фундаментальну зміну у світовій валютній системі. Із запровадженням євро зможе утворитися друга провідна міжнародна валюта. За умови її стабільності американський долар, що панує на світовому валютному ринку, матиме серйозного конкурента.

Список використаних джерел:

1. Боринець С. Я. Міжнародні валютно-фінансові відносини: Підручник. – 5-е видання, перероблене і доповнене. – К: Знання, 2008. – 582 с.
2. Іванов В. Н., Софіщенко І. Я. Грошово-кредитні системи зарубіжних країн: Курс лекцій. – К: МАУП, 2001. – 232 с.

Дунець А.А.

студентка;

Горшков М.А.

асистент,

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

КОРПОРАТИВНІ ФОРМИ ГОСПОДАРСТВ

Корпорація (акціонерне товариство) є зараз домінуючою формою підприємницької діяльності. Її власниками вважаються акціонери, що мають обмежену відповідальність у розмірі свого внеску в акціонерний капітал корпорації. Корпорація з'являється тоді, коли є в цьому необхідність, і вмирає, коли ця необхідність відпадає. Вона може володіти власністю, грошима та іншими корпораціями; може навіть «купувати та продавати» талановитих людей. Весь великий бізнес – це корпорації.

Метою дослідження є аналіз корпоративних форм господарства, їх переваг та недоліків.

Корпорація – це система організації бізнесу, ґрунтована на пайовій участі в капіталі об'єднання, в якому власники є відособленими від оперативного управління економічними процесами, переданого в руки професійних менеджерів. Корпоративна форма організації підприємництва сформувалася наприкінці XIX ст. і була зумовлена якісними зрушеннями у продуктивних силах суспільства. З інституціональної точки зору в корпорації (фірмі) першочергове значення має не її виробнича діяльність, а так званий «пучок контрактів». Те нове, що привносить корпоративна форма підприємства, полягає у виникненні особливої групи учасників контрактних відносин – акціонерів.

Корпорації були відомі вже в римському праві, але тільки в кінці XVI – початку XVII ст. вони в економічній сфері стали наділятися привілеями для здійснення господарської діяльності [1].

У другій половині XX ст. проходять етап видозміни і структуризації різні типи корпоративних об'єднань. Найпоширенішими з них залишаються

акціонерні товариства, що мобілізують капітал випуском цінних паперів: акцій та облігацій.

Упродовж ХХ ст. в межах світової цивілізації було сформовано три основні моделі корпорації: американська, європейська (континентальна) та японська. Багатонаціональні та міжнародні корпорації є інтернаціональними за принципом утворення капіталу та сферами діяльності. Вони являють собою особливий випадок міжнародної корпорації, оскільки створювалися переважно у західноєвропейському регіоні.

Переваги корпорації (акціонерного товариства) є достатньо відомими. По-перше, корпорація є найефективнішою формою організації підприємницької діяльності з огляду на реальну можливість залучення необхідних інвестицій. Саме через ринок цінних паперів (фондову біржу) вона може об'єднувати різні за розмірами капітали великої кількості фізичних і юридичних осіб для фінансування сучасних напрямків науково-технічного й організаційного прогресу, нарощування виробничого потенціалу.

По-друге, потужній корпорації значно простіше постійно збільшувати обсяги виробництва або послуг. Це дає добру можливість отримувати постійно зростаючий прибуток.

По-третє, кожний акціонер як співвласник корпорації несе лише обмежену відповідальність (за банкрутства фірми він втрачає тільки вартість своїх акцій). Важливо й те, що окрема особа може зменшити свій власний фінансовий ризик, якщо купуватиме акції кількох корпорацій. Кредитори можуть пред'явити претензії лише корпорації як юридичній особі, а не окремим акціонерам як фізичним особам.

По-четверте, корпорація – це організаційно-правовий утвір, який може функціонувати дуже тривалий період (постійно), що створює необмежені можливості для перспективного розвитку.

Корпоративна форма організації підприємницької діяльності, як і всі інші, має відповідні недоліки:

1. Мають місце певні розбіжності між функціями власності і контролю, що негативно впливає на необхідну гнучкість оперативного управління корпорацією. Розподіл функцій власності та контролю може призвести до виникнення соціальних суперечностей (конфліктів) між менеджерами і акціонерами корпорації.

2. Корпорація сплачує більші податки в розрахунку на одиницю отриманого прибутку, ніж інші організаційні форми бізнесу. Адже оподаткуванню підлягає спочатку отриманий корпорацією прибуток, а потім – дивіденди акціонерів, тобто фактично існує проблема подвійного оподаткування.

3. У корпоративній формі бізнесу існують потенційні можливості для зловживань з боку посадових осіб. Наприклад, керівництво корпорації може організувати емісію акцій для покриття збитків, спричинених безгосподарністю певних структурних ланок.

Акціонерні товариства поділяються на два види:

- акціонерне товариство відкритого типу, акції якого можуть розповсюджуватися шляхом відкритої передплати, купівлі-продажу на біржах;

- акціонерне товариство закритого типу, акції якого поширюються лише серед його засновників.

У ході приватизації в Україні на базі державних підприємств переважно створюються відкриті акціонерні товариства [2].

Список використаних джерел:

1. Лузіна І. А., Малих О. Е. Економічна теорія В. Ойкена [Електронний ресурс]/ Лузіна І.А., Малих О. Е., Стебунова Є. С. // Історія економіки та економічних вчень. – Частина 2 – Режим доступу до підручника: http://uchebnik-online.com/soderzhanie/textbook_182.html

2. Чухно А. А. / Основи економічної теорії / частина 1 // А. А. Чухно – К. – 1994 р. – 456 с.

Косолапова О.В.

студентка;

Горшков М.А.

асистент кафедри менеджменту і адміністрування,

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ МЕРКАНТИЛІЗМУ

Меркантилізм як перша теоретична спроба пояснити суть капіталістичного способу виробництва виник на підставі узагальнення досвіду первісного нагромадження капіталу й вирішував практичні питання прискорення цього процесу. Намагаючись подолати гострі економічні суперечності, що їх породжував розклад феодальної системи, дворянський абсолютизм у Франції, Росії та інших країнах Західної Європи спробував форсувати торгівлю і промисловість меркантилістськими методами, щоб усунути економічну обмеженість феодалізму з допомогою розвитку мануфактурної промисловості. Тому вивчення передумов виникнення меркантилізму є досить актуальним питанням і на сьогодні.

Історично-економічні передумови виникнення меркантилізму висвітлювались у працях багатьох відомих зарубіжних економістів – А. Сміта, Д. Рікардо, Е. Хекшера, Б. Оліна, П. Самуельсона, В. Леонтєва, М. Портера, Б. Баласси, Р. Вернона, М. Познера та іншими. Також ці питання вивчалися вітчизняними науковцями, зокрема І. Бураківським, В. Сіденком, Д. Лук'яненком, А. Філіпенком, Ю. Макагоном, Л. Антонюк, Т. Циганковою та ін.

Метою даного дослідження є визначення основних передумов виникнення меркантилізму.

Меркантилізм як перша теоретична спроба пояснити суть капіталістичного способу виробництва виник на підставі узагальнення досвіду первісного нагромадження капіталу й вирішував практичні питання прискорення цього процесу. Намагаючись подолати гострі економічні